

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

9. září 2010*

Ve věci T-359/04,

British Aggregates Association, se sídlem v Lanark (Spojené království),

Healy Bros. Ltd, se sídlem v Middleton (Irsko),

David K. Trotter & Sons Ltd, se sídlem v Manorhamilton (Irsko),

zastoupené C. Pounceyem, solicitor, a L. Van den Hendem, advokátem,

žalobkyně,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Flettem a T. Scharfem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, původně zastoupeným M. Bethellem, poté E. Jenkinson a I. Rao, a nakonec S. Ossowskim, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Hall a G. Facennou, barristers,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2004) 1614 v konečném znění ze dne 7. května 2004 nevznášet námitky proti změně výjimky použitelné v Severním Irsku ohledně daně z kameniva ve Spojeném království,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. Prek a V.M. Ciucă (zpravodaj), soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. června 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- 1 První žalobkyně, British Aggregates Association (dále jen „BAA“), je sdružení seskupující malé nezávislé podniky provozující kamenolomy ve Spojeném království. Má 55 členů provozujících více než 100 kamenolomů. Většina jejích členů provozuje kamenolomy ve Velké Británii (a tudíž s výjimkou Severního Irska). V projednávané věci jedná BAA jménem svých členů provozujících kamenolomy ve Velké Británii.

- 2 Druhá žalobkyně, Healy Bros. Ltd, a třetí žalobkyně, DK Trotter and Sons Ltd (dále jen „DK Trotter“), jsou výrobci kameniva usazení v Irsku.

- 3 Projednávaná věc se týká výjimky z environmentální daně udělené v Severním Irsku, kterou Komise Evropských společenství považovala v rozhodnutí K(2004) 1614 v konečném znění ze dne 7. května 2004 určeném Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Podpora N 2/04 – Poplatek za kamenivo – Severní Irsko) (dále jen „napadené rozhodnutí“) na základě předběžného přezkumu za podporu slučitelnou se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Podle Komise byly podmínky pokynů Společenství pro poskytování státní podpory ochranu životního prostředí (Úř. věst. 2001, C 37, s. 3, dále jen „pokyny“) splněny.

Obecný systém AGL

- 4 Obecný systém této environmentální daně nazvaný „[p]ostupné zavedení daně z kameniva v Severním Irsku“ („Aggregates Levy“, dále jen „AGL“) byl ve Spojené království zaveden články 16 až 49 druhé části Finance Act 2001 (finanční zákon pro rok 2001) a jeho přílohami 4 až 10.

- 5 Ustanovení upravující zavedení AGL nabyla účinnosti dne 1. dubna 2002 podle prováděcího nařízení k Finance Act 2001.

- 6 Finance Act 2001 byl novelizován články 129 až 133 a přílohou 38 Finance Act 2002 (finanční zákon pro rok 2002). Takto novelizovaná ustanovení doplnila zejména přechodné období pro zavedení daně v Severním Irsku.
- 7 AGL činí 1,60 GBP za tunu kameniva, které je předmětem obchodování (čl. 16 odst. 4 finančního zákona pro rok 2001).
- 8 Článek 16 odst. 2 Finance Act 2001 v novelizovaném znění stanoví, že AGL je splatná, jakmile se množství kameniva podléhajícího dani ke dni nabytí účinnosti zákona stane předmětem obchodování ve Spojeném království. Týká se tedy stejným způsobem dováženého kameniva i kameniva těženého ve Spojeném království.
- 9 Rozhodnutím K(2002) 1478 v konečném znění ze dne 24. dubna 2002 (Podpora N 863/2001 – Poplatek za kamenivo, jehož shrnutí bylo zveřejněno dne 5. června 2002 v *Úředním věstníku Evropských společenství* (C 133, s. 11) (dále jen „rozhodnutí z roku 2002“) byl AGL schválen Komisí.
- 10 V rozhodnutí z roku 2002 se Komise rozhodla nevznášet námitky proti AGL, jelikož zastávala názor, že oblast působnosti tohoto systému je dána logikou a povahou dotčeného daňového režimu, a tudíž AGL nespadá pod definici podpory ve smyslu článku 87 ES.
- 11 AGL představuje ekologickou daň uloženou na kamenivo, jejímž cílem je snížit a racionalizovat těžbu nerostů obvykle používaných jako kamenivo a dát přednost recyklovaným materiálům nebo přírodním materiálům osvobozeným od daně, a tak přispět k ochraně životního prostředí.

- 12 AGL se vztahuje na obchodní využití kamene, písku a šterku použitých jako kamenivo, ale nevztahuje se na tyto materiály, pokud jsou používány k jiným účelům. AGL se nicméně vybírá pouze z přírodního kameniva. Naopak se nevybírá z kameniva vytěženého jako vedlejší produkt nebo odpad jiných postupů ani z recyklovaného kameniva.
- 13 Co se týče Severního Irsku, Finance Act 2001 stanovil degresivní režim výjimky z AGL rozložený do pěti let. Pro první rok stanovil sazbu splatné daně AGL ve výši 0 %. Sazba splatné daně se zvyšovala o 20 % ročně a konečně po pěti letech dosáhla výše 100 %. Náklady na uvedené opatření za těchto pět let, tzn. ztráta daňových příjmů Spojeného království, byly odhadnuty na 45 milionů GBP.
- 14 Spojené království odůvodňovalo toto zvláštní zacházení se Severním Irskem snahou zabránit nebezpečí dočasné ztráty mezinárodní konkurenceschopnosti podniků ze Severního Irsku zabývajících se těžbou a zpracováním přírodního kameniva, která vyplývá ze zvláštního postavení Severního Irsku ve Spojeném království, jež je důsledkem jeho suchozemské hranice s jiným členským státem. Dovoz a vývoz kameniva a zpracovaných výrobků do a ze Severního Irsku je proto mnohem snazší než v případě ostatních regionů Spojeného království.
- 15 V důsledku toho Komise ve svém rozhodnutí z roku 2002 označila režim výjimky ohledně Severního Irsku za slučitelný se společným trhem a nezahájila formální řízení stanovené čl. 88 odst. 2 ES.
- 16 Rozhodnutí z roku 2002 bylo poté napadeno žalobou na částečnou neplatnost podanou BAA k Tribunálu (rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2006, *British Aggregates v. Komise*, T-210/02, Sb. rozh. s. II-2789). V této věci BAA nezpochybnila závěr

Komise, že postupné zavádění AGL v Severním Irsku představuje podporu slučitelnou se společným trhem, nýbrž posouzení Komise, podle něhož AGL není státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 EŠ.

- ¹⁷ Rozsudkem ze dne 13. září 2006, *British Aggregates v. Komise*, bod 16 výše, zamítl Tribunál žalobu BAA. Ve svém rozsudku měl Tribunál za to, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení oblasti působnosti daně z kameniva, a tudíž AGL nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. BAA podala dne 27. listopadu 2006 proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek.
- ¹⁸ Rozsudkem ze dne 22. prosince 2008, *British Aggregates v. Komise* (C-487/06 P, Sb. rozh. s. I-10505), zrušil Soudní dvůr rozsudek ze dne 13. září 2006, *British Aggregates v. Komise*, bod 16 výše, a vrátil věc Tribunálu.

Změny AGL týkající se výjimky udělené pro Severní Irsko

- ¹⁹ Po konstatování, že postupným zaváděním AGL v Severním Irsku nebylo dosaženo stanovených cílů, se Spojené království rozhodlo nahradit degresivní osvobození kameniva v Severním Irsku od daně novým režimem výjimky.

- 20 I po progresivním zavedení AGL bylo zjištěno zvýšení dovozů nedeklarovaného kameniva z Irsku do Severního Irsku, z něhož nebyla odvedena AGL, protože existovalo významné nebezpečí ztráty konkurenceschopnosti průmyslu kameniva v Severním Irsku. Navíc se v Severním Irsku nedostavily očekávané výhody v oblasti životního prostředí. Tato situace byla připisována omezenému výskytu recyklovaných a alternativních materiálů v Severním Irsku, které nepodléhají zdanění, a téměř úplné neexistenci infrastruktury pro sběr a zpracování těchto materiálů. V důsledku toho podle orgánů Spojeného království postupné zavádění AGL neposkytlo průmyslu zpracovaných produktů v Severním Irsku dostatek času k přizpůsobení se tomuto vývoji a přechodu na alternativní nebo recyklované materiály.
- 21 Právě z těchto důvodů Spojené království nahradilo režim degresivní výjimky v Severním Irsku novým režimem osvobození. Hospodářské subjekty usazené v Severním Irsku, které uzavřely dohody o životním prostředí s orgány Spojeného království, platí na základě tohoto nového režimu – k naplnění záměru účinně dosáhnout sledovaných environmentálních cílů – v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2011 pouze 20 % AGL, a požívají tudíž výhody osvobození od AGL ve výši 80 %. Toto osvobození je však podrobena podmínce, že podniky, které je chtějí využívat, se musí formálně zavázat a dodržovat úmluvy uzavřené s vládou Spojeného království, podle nichž jsou po dobu platnosti výjimky povinny účastnit se programu postupů a zlepšení v oblasti životního prostředí.

Řízení před Komisí

- 22 Dne 5. ledna 2004 oznámilo Spojené království Komisi tento nový režim výjimky.

- 23 Dopisem ze dne 9. února 2004 podala BAA ke Komisi stížnost proti tomuto novému režimu výjimky, ve které od ní zejména požadovala, aby zahájila formální vyšetřovací řízení.
- 24 Dne 12. února 2004 si Komise vyžádala doplňující informace od vedlejší účastnice řízení.
- 25 Spojené království na tuto žádost odpovědělo dopisy ze dne 11. března a 2. dubna 2004.

Napadené rozhodnutí

- 26 Dne 7. května 2004 přijala Komise napadené rozhodnutí, v němž byl tento režim výjimky považován za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, nicméně však slučitelnou se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Komise tak stížnost BAA zamítla, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení.
- 27 V napadeném rozhodnutí Komise nejprve uvedla, že co se týče stávajícího režimu odvodů pro Severní Irsko, v rozhodnutí z roku 2002 konstatovala, že postupné zavedení AGL v Severním Irsku je slučitelné s ustanoveními bodu E.3.2 pokynů. V tomto ohledu byl zastáván názor, že AGL přivede průmysl Severního Irska do situace, v níž bude vystaven nebezpečí ztráty konkurenceschopnosti v mezinárodním měřítku, zejména ve vztahu k výrobcům kameniva v Irsku.

- 28 K novému režimu výjimky Komise poté uvádí, že orgány Spojeného království vypověděly, že AGL přivedlo od svého postupného zavedení v roce průmysl kameniva v Severního Irsku do ještě obtížnějšího postavení v oblasti hospodářské soutěže, než se původně předpokládalo. Po zmíněném zavedení AGL byl, jak se připomíná v bodě 20 výše, konstatován vzestup protiprávní těžby a nedeklarovaných dovozů kameniva z Irsku do Severního Irsku, přičemž ani v případě této těžby, ani těchto dovozů nebyla odvedena AGL. V důsledku toho byly těžářské podniky, které normálně odváděly AGL, vystaveny dumpingu z důvodu těchto protiprávních dodávek, které unikly dani, a utrpěly ztráty odbytu ve prospěch protiprávně jednajících podniků.
- 29 Komise v napadeném rozhodnutí dodává, že podle Spojeného království AGL, třebaže má značně pozitivní vliv na ochranu životního prostředí ve Velké Británii, nezajistila očekávaný účinek v Severním Irsku, kde jsou recyklované nebo náhradní materiály osvobozené od daně k dispozici ve velmi omezeném množství a v malém počtu lokalit a kde prakticky neexistují infrastruktury pro sběr a zpracování takovýchto materiálů. Podle orgánů Spojeného království to znamená, že režim výjimky vyplývající z Finance Act 2001 neoponechal výrobcům zpracovaných výrobků v Severním Irsku dostatek času k přípravě na zavedení AGL se zaměřením na recyklované nebo náhradní materiály.
- 30 Komise uvádí, že vláda Spojeného království k tomu, aby bylo vskutku možno dosáhnout sledovaných cílů ochrany životního prostředí odpovídajícím způsobem, stanovila, jak je uvedeno v bodě 21 výše, že osvobození od daně bude podrobeno podmínce, že podniky, které je hodlají využívat, se musí formálně zavázat a dodržovat dohody uzavřené se zmíněnou vládou, které jim ukládají povinnost podílet se v průběhu období platnosti osvobození na programu uskutečňování projektů a zlepšování stavu životního prostředí.

- 31 S cílem poskytnout průmyslu zpracovaných výrobků (tj. podnikům, které využívají přírodní kamenivo za účelem dosažení zisku) více času k přizpůsobení a dosažení požadovaných účinků v oblasti životního prostředí je stanoveno nahrazení stávajícího režimu výjimky ohledně daně novým přechodným režimem osvobození od AGL platným pro všechny druhy kameniva zatěžujícím příjemce pouze do výše 20 % běžné splatné AGL. Tento nový režim nabyl účinnosti dne 1. dubna 2004 a skončí dnem 31. března 2011 (tj. devět let od počátku jeho uplatňování k 1. dubnu 2002).
- 32 Komise poté, co konstatovala, že osvobození od AGL bylo poskytnuto ze státních prostředků formou odpuštění daně podnikům nacházejícím se v Severním Irsku, a zvýhodňuje tyto podniky snížením nákladů, které by musely za obvyklých okolností vynaložit, dospěla k závěru, že se jedná o podporu poskytnutou členským státem, než ji prozkoumala s přihlédnutím k pokynům Společenství.
- 33 V tomto ohledu Komise především zdůrazňuje, že jelikož byla AGL zavedena již v celém Spojeném království (včetně Severního Irska) od dubna roku 2002, musí být AGL považována za stávající daň.
- 34 Dále uvádí, že se tato daň vybírá z důvodů ochrany životního prostředí a důvodem její existence je dosáhnout tohoto cíle tím, že přispěje ke snížení těžby přírodního kameniva a pobídne k používání náhradních materiálů. K tomuto bodu Komise dodává, že, jak je uvedeno v bodě 29 výše, podle empiricky získaných informací předložených orgány Spojeného království nenastaly sice účinky AGL očekávané v Severním Irsku, ale tato daň měla značně pozitivní vliv na ochranu životního prostředí ve Velké Británii. V tomto ohledu orgány Spojeného království Velké Británie a Severního Irska prohlásily, že se objem přírodních materiálů vytěžených ve Velké Británii v roce 2002 výrazně snížil (a to o 5,7 % v porovnání s průměrnými hodnotami předchozích let), že ceny kameniva podléhajícího dani byly podstatně vyšší než ceny kameniva, které

jí nepodléhá, což naznačuje, že environmentální náklady na získání kameniva byly přeneseny na spotřebitele (čímž byly negativní účinky těžby kameniva na životní prostředí internalizovány do nákladů na jeho výrobu) a že se zvýšil prodej recyklovaných a náhradních materiálů (jako například odpadu břidlice a kaolinitu) a byly zřízeny nové závody na recyklaci.

35 Zatřetí Komise uvádí, že zásadní rozhodnutí osvobodit od AGL určité podniky v Severním Irsku bylo přijato již při zavedení této daně dne 1. dubna 2002.

36 Komise na základě těchto údajů dospívá k závěru, že podmínky stanovené v bodě 51.2 pokynů byly splněny.

37 Co se týče podmínek stanovených v bodě 51.1 b) druhé odrážce pokynů Komise uvádí, že doba trvání režimu je omezena na sedm let a že se snížení týká vnitrostátní daně, jelikož daň Společenství neexistuje. Komise se proto domnívá, že sazba ve výši 20 %, kterou musí podniky zvýhodněné výjimkou přesto uhrazovat, představuje významnou část vnitrostátní daně.

38 Komise má tudíž za to, že podmínky stanovené pokyny jsou beze zbytku splněny. V důsledku toho považuje režim výjimky za slučitelný se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.

- 39 Komise proto dospívá k závěru, že pozměněný režim výjimky z AGL pro Severní Irsko je slučitelný s ustanoveními Smlouvy o ES, a rozhodla se nevznášet námitky.

Řízení

- 40 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. srpna 2004 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 41 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. ledna 2005 požádalo Spojené království o vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 4. března 2005 předseda druhého senátu Tribunálu tomuto návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení vyhověl. Vedlejší účastnice předložila svůj spis vedlejšího účastníka a ostatní účastnice řízení k němu předložily svá vyjádření ve stanovených lhůtách.
- 42 Jelikož složení senátů Tribunálu bylo změněno, byl soudce zpravodaj přidělen k pátému senátu, kterému byla tudíž projednávaná věc přidělena.
- 43 Společně se žalobou předložily žalobkyně návrh na organizační procesní opatření na základě čl. 64 odst. 4 a článků 68 a 70 jednacího řádu Tribunálu s cílem dosáhnout toho, aby bylo Komisi uloženo předložit dopis obsahující „empirické informace“ poskytnuté Spojeným královstvím v přezkumném řízení, na které se odkazuje v dopisu generálního ředitele Generálního ředitelství (GR) Komise „Hospodářská soutěž“ ze dne 20. července 2004 určeném právnímu zástupci BAA.

- 44 Po vyslechnutí účastnic řízení přerušil předseda pátého senátu Tribunálu usnesením ze dne 24. září 2008 řízení v projednávané věci v souladu s čl. 77 písm. a) jednacího řádu a čl. 54 odst. 3 statutu Soudního dvora do vydání rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-487/06 P.
- 45 Dne 22. prosince 2008 vydal Soudní dvůr rozsudek *British Aggregates v. Komise*, bod 18 výše. V důsledku toho řízení v projednávané věci pokračovalo.
- 46 Na výzvu Tribunálu předložili účastníci řízení svá vyjádření k účinkům rozsudku ze dne 22. prosince 2008, *British Aggregates v. Komise*, bod 18 výše, na projednávanou věc.
- 47 Komise ve svém vyjádření k tomuto předmětu prohlásila, že nadále nebude zpochybňovat přípustnost této žaloby.
- 48 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (pátý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení. Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 3. června 2009.
- 49 Žalobkyně na jednání prohlásily, že se vzdávají svého návrhu na organizační procesní opatření na základě čl. 64 odst. 4 a článků 68 a 70 jednacího řádu (viz bod 43 výše).

- 50 Rovněž vedlejší účastnice na jednání prohlásily, že v důsledku rozsudku ze dne 22. prosince 2008, *British Aggregates v. Komise*, bod 18 výše, nadále nezpochybňují přípustnost projednávané žaloby.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 51 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 52 Komise podporovaná vedlejší účastnicí řízení navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Úvodní poznámky

- 53 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolávají tři žalobních důvodů směřujících ke zrušení. První žalobní důvod vychází z porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES, druhý žalobní důvod vychází z porušení pokynů a třetí žalobní důvod vychází z porušení procesních povinností Komise, zejména porušení čl. 88 odst. 2 ES. V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně rovněž vytýkají Komisi nedostatek odůvodnění rozhodnutí, což představuje porušení článku 253 ES, jakož i porušení povinností, jež má ve fázi předběžného řízení.
- 54 V rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 88 odst. 2 ES žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise tím, že schválila dotčený režim podpory na základě pouhého předběžného přezkumu, porušila čl. 88 odst. 2 ES a čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01 s. 339) a kterým se tomuto orgánu ukládá zahájit formální vyšetřovací řízení, vyvolává-li oznámené opatření pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem. Argumenty a důkazy, jež předložila BAA na podporu své stížnosti, však prokázaly existenci závažných pochybností týkajících se jednak skutečnosti, že nový systém výjimek není slučitelný se společným trhem, a zejména

s články 23 ES a 25 ES nebo 90 ES (první žalobní důvod), a jednak toho, že nebyly splněny podmínky stanovené pokyny (druhý žalobní důvod).

55 Podle ustálené judikatury je formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES nevyhnutelné, jestliže Komise zaznamená závažné obtíže při posouzení toho, zda je podpora slučitelná se společným trhem. Komise se tedy může pro přijetí příznivého rozhodnutí o podpoře omezit na předběžnou fázi přezkumu podle čl. 88 odst. 3 pouze tehdy, může-li po tomto prvotním přezkumu nabyt přesvědčení, že tato podpora je slučitelná se společným trhem. Pokud naproti tomu Komise po tomto prvotním přezkumu získá opačné přesvědčení nebo pokud jí tento přezkum neumožní překonat veškeré obtíže, jež vyvstaly při posuzování slučitelnosti této podpory se společným trhem, je Komise povinna vyžádat si veškerá nezbytná stanoviska a zahájit v této souvislosti řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (rozsudky Soudního dvora ze dne 20. března 1984, Německo v. Komise, 84/82, Recueil, s. 1451, bod 13; ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise, C-198/91, Recueil, s. I-2487, bod 29; ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, Recueil, s. I-3203, bod 33, a ze dne 2. dubna 2009, Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, C-431/07 P, Sb. rozh. s. I-2665, bod 61; viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1995, SIDE v. Komise, T-49/93, Recueil, s. II-2501, bod 58).

56 Pojem „závažné obtíže“ má objektivní povahu. Po existenci takových obtíží je třeba pátrat jak v okolnostech přijetí napadeného aktu, tak v jeho obsahu objektivním způsobem a dávat do souvislosti odůvodnění rozhodnutí s poznatky, jimiž Komise disponovala, když rozhodla o slučitelnosti sporných podpor se společným trhem (rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, bod 55 výše, bod 63, a rozsudek SIDE v. Komise, bod 55 výše, bod 60). Z toho plyne, že přezkum legality prováděný Tribunálem, pokud jde o existenci závažných obtíží, již z povahy věci přesahuje přezkum otázky zjevně nesprávného posouzení (viz v tomto smyslu rozsudky Cook v. Komise, bod 55

výše, body 31 až 38, a *Matra v. Komise*, bod 55 výše, body 34 až 39; rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2001, *Prayon-Rupel v. Komise*, T-73/98, Recueil, s. II-867, bod 47).

- 57 Z judikatury rovněž vyplývá, že nedostatečná nebo neúplná povaha přezkumu provedeného Komisí během předběžného přezkumného řízení naznačuje existenci závažných obtíží (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora *Cook v. Komise*, bod 55 výše, bod 37, a ze dne 3. května 2001, *Portugalsko v. Komise*, C-204/97, Recueil, s. I-3175, body 46 až 49; rozsudek *Prayon-Rupel v. Komise*, bod 56 výše, bod 108).
- 58 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato bez zahájení formální vyšetřovací fáze, Komise jej mohla legálně přijmout pouze tehdy, když v rámci předběžného přezkumu stížnosti nevyvstaly závažné obtíže. Kdyby totiž takové obtíže existovaly, mohlo by být rozhodnutí zrušeno již z tohoto důvodu, kvůli neprovedení kontradiktorního a důkladného přezkumu upraveného Smlouvou o ES, i kdyby nebylo prokázáno, že posouzení Komise ohledně věci samé bylo z právního a skutkového hlediska nesprávné.
- 59 Z toho vyplývá, že je třeba zkoumat všechny žalobní důvody vznesené žalobkyněmi proti napadenému rozhodnutí, aby bylo možno zjistit, zda umožňují rozpoznat závažné obtíže, kvůli nimž by Komise bývala povinna zahájit formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 13. ledna 2004, *Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise*, T-158/99, Recueil, s. II-1, bod 91, a ze dne 20. září 2007, *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie v. Komise*, T-375/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 67 a 77). V tomto ohledu je především nutno zkoumat první žalobní důvod, vycházející z porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES

Argumenty účastníků řízení

- 60 Podle žalobkyň je v důsledku nového režimu výjimky z AGL kamenivo dovážené z Irska zdaňováno plnou sazbou AGL (1,60 GBP za tunu), zatímco stejné produkty vyráběné v Severním Irsku jsou zdaňovány pouze ve výši 0,32 GBP za tunu, čili pouze 20 % plné sazby AGL. Výrobci usazení v Irsku navíc nemají na rozdíl od výrobců usazených v Severním Irsku možnost uzavřít závazky týkající se životního prostředí, aby mohli využívat režim výjimky. Z toho vyplývá daňová diskriminace, která porušuje ustanovení článků 23 ES a 25 ES, popřípadě článku 90 ES, které mají též cíl, tj. nenarušenou hospodářskou soutěž na společném trhu.
- 61 Podle žalobkyň skutečnost, že Komise schválila nový režim výjimky, je tím překvapivější, že Komise v napadeném rozhodnutí výslovně konstatovala, že cílem tohoto režimu je chránit konkurenceschopnost průmyslu Severního Irska vůči výrobcům z Irska, a to vzdor judikatuře Soudního dvora, podle níž Komise nemůže prohlásit za slučitelnou se společným trhem podporu, která porušuje jiná ustanovení smlouvy o ES, zejména pokud je cílem těchto ustanovení, stejně jako v případě článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES v projednávané věci, nenarušená hospodářská soutěž na trhu. V důsledku toho existovaly vážné pochybnosti o slučitelnosti nového režimu výjimky se společným trhem.
- 62 V replice žalobkyně upřesňují, že ustanovení Smlouvy o ES zakazující cla, jakož i všechny poplatky s rovnocenným účinkem (články 23 ES a 25 ES), a diskriminační

vnitrostátní zdanění v obchodě (článek 90 ES) nemohou být uplatňována kumulativně. Tato ustanovení se však vzájemně doplňují v tom smyslu, že cílem článku 90 ES je zejména zabránit tomu, aby byl zákaz cel a poplatků s rovnocenným účinkem obcházen prostřednictvím vnitrostátních daní. V důsledku toho nelze vždy přesně vytýčit hranici mezi oblastí působnosti článků 23 ES a 25 ES na jedné straně a článku 90 ES na straně druhé. V každém případě diskriminační povaha AGL umožňuje, aby se na AGL vztahovalo v souladu s kritérii vyjasněnými judikaturou Soudního dvora jedno z uvedených ustanovení. Žalobkyně na jednání upřesnily, že se v souladu s touto judikaturou dovolávají v rámci svého prvního žalobního důvodu především porušení článků 23 ES a 25 ES, a následně – podpůrně – i porušení článku 90 ES.

⁶³ Co se týče porušení článků 23 ES a 25 ES, žalobkyně uvádějí, že zmíněné články zakazují jakékoli finanční zatížení dovážených výrobků, ledaže takové zatížení vyplývá z obecného systému vnitrostátních poplatků, jež jsou uplatňovány na domácí i dovezené výrobky podle týchž kritérií, anebo představují úplatu za službu skutečně poskytnutou dovozci. Ohledně poplatku zatěžujícího dovezený výrobek, který spadá do obecného systému vnitrostátních daní, Soudní dvůr vyložil, že jím musí být domácí i dovezený výrobek zatížen stejně, a také důvod zdanění musí být u obou těchto výrobků stejný.

⁶⁴ V Severním Irsku se však AGL uplatňuje nejen v různých sazbách (0,32 GBP oproti 1,60 GBP), ale též v různých stádiích prodeje, a tudíž nespadá do obecného systému vnitrostátních daní. Z tohoto pak vyplývá diskriminace, jelikož dovezené kamenivo je v důsledku své povahy vždy zdaňováno z jiného důvodu než kamenivo tuzemské. Podle žalobkyně totiž z judikatury vyplývá, že k porušení článků 23 ES a 25 ES dojde,

vztahují-li se na domácí a dovezené výrobky vzájemně se lišící důvody zdanění, navzdory skutečnosti, že daň zatěžující dovezené výrobky je ve skutečnosti nižší než daň, která zatěžuje výrobky domácí. Jelikož AGL specifickým způsobem zatěžuje dovezené výrobky, je z tohoto důvodu poplatkem s účinkem rovnocenným clům.

- 65 AGL krom toho představuje poplatek s účinkem rovnocenným clům proto, že byl zvlášť vytvořen za tím účelem, aby zatížil dovezené výrobky v protikladu k výrobkům domácím. Ve Spojeném království zatěžuje AGL určité výrobce kameniva, kteří nejsou povinni AGL přenášet na spotřebitele, ale mohou je zčásti nebo vcelku odepisovat jakožto provozní náklady. Jelikož Spojené království nemá možnost zdaňovat výrobce usazené mimo jeho území, zdaňuje tedy dovezené výrobky.
- 66 Pro případ, že by Tribunál zastával názor, že uplatnění AGL na dovozy do Severního Irsku „spadá do obecného systému vnitrostátního zdaňování“, a AGL tudíž nemůže být kvalifikována jakožto poplatek rovnocenný clům, žalobkyně uvádějí, že porušuje článek 90 ES.
- 67 V tomto ohledu žalobkyně uvádějí, že výrobci usazení mimo Severní Irsko nemají možnost uzavírat dohody o životním prostředí, a proto nemohou využívat sazbu ve výši 20% AGL. Jelikož jsou dotčené výrobky totožné, odporuje toto zacházení prvnímu pododstavci článku 90 ES, neboť chrání výrobce ze Severního Irsku před konkurencí.
- 68 Toto není v souladu s ustálenou judikaturou, podle níž je členským státům dovoleno vytvořit rozdílné systémy zdanění pro určité výrobky pouze tehdy, je-li tato rozdílnost slučitelná s právem Společenství. Dotýčný režim podpory není v souladu s touto

judikaturou, neboť kritérium sloužící ke stanovení nejnižší daně se ze své podstaty neuplatní na domácí výrobky.

- 69 Komise má především za to, že žalobkyně jasně nevymezují základ své žaloby. Nelze bez obtíží určit, zda žaloba vychází z porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES, anebo všech těchto ustanovení. Nestačí však tvrdit, že se v projednávané věci jedná o tato ustanovení, aniž je zdůvodněno, jak by mohlo být každé z nich dotčeno.
- 70 V tomto ohledu Komise zejména zdůrazňuje, že dovolávané články se týkají různých oblastí, přičemž předmětem článků 23 ES a 25 ES je zákaz vybírání dovozních a vývozních cel a veškerých poplatků s rovnocenným účinkem mezi členskými státy a článek 90 ES se týká daňové diskriminace znevýhodňující výrobky z jiného členského státu. Podle ustálené judikatury ustanovení o poplatcích s rovnocenným účinkem a ustanovení o diskriminačním vnitrostátním zdanění nejsou použitelná kumulativně, takže jeden a týž poplatek nemůže podle systému Smlouvy o ES spadat současně do obou kategorií. Jelikož žalobkyním přísluší upřesnit, která ustanovení považují za porušená, má tedy Komise za to, že tento neurčitý a vnitřně rozporný typ žalobního důvodu nelze rozvinout ve stadiu repliky, zejména pak nikoli za pomoci tak podrobných argumentů, jako jsou argumenty přednesené žalobkyněmi. Již jen z tohoto důvodu musí být tento žalobní důvod podle článku 44 jednacího řádu odmítnut jako nepřijatelný.
- 71 V duplice Komise navíc uvádí, že argument žalobkyně, podle něhož je AGL poplatkem s účinkem rovnocenným clům ve smyslu článku 25 ES, je nový, a jeho přednesení tudíž představuje porušení čl. 48 odst. 2 jednacího řádu.

- 72 Pro případ, že by se Tribunál rozhodl neodmítnout tento žalobní důvod jako nepřijatelný, Komise především zdůrazňuje, že se nejeví, že by byly dotčeny články 23 ES a 25 ES, jelikož se napadené rozhodnutí netýká dovozního cla z kameniva pocházejícího z Irska. Podle názoru Komise nepředstavuje AGL finanční zatížení dovážených výrobků, ale jakožto daň z kameniva je daňovou zátěží ukládanou v určitém odvětví. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci výrobci ze Severního Irska platí nejméně 20 % AGL, ale neobdrží za to žádné plnění, neodpovídá skutkový základ článkům 23 ES nebo 25 ES ani judikatuře, jíž se dovolávají žalobkyně.
- 73 Co se týče článku 90 ES, je Komise dále toho názoru, že obvinění z diskriminace vznesené žalobkyněmi není opodstatněné. Zdůrazňuje, že o diskriminaci se jedná pouze tehdy, když se uplatňují různá pravidla na srovnatelné situace. V projednávané věci se však nejedná ani o přímou, ani o nepřímou diskriminaci.
- 74 V kontextu zdaňování to znamená, že daňové zvýhodnění, které je upřeno nerezidentovi, může zakládat rozdílné zacházení mezi dvěma kategoriemi osob povinných k dani, a tudíž i diskriminaci ve smyslu Smlouvy o ES, jelikož není dán objektivní rozdíl v postavení obou zmíněných kategorií osob povinných k dani, který by v uvedené záležitosti odůvodňoval různé zacházení. V projednávané věci však existují objektivní důvody spojené s povahou dotčených výrobků, v místní povaze dotčeného průmyslu a ve specifické situaci Severního Irska.
- 75 Podpůrně Komise připomíná, že rozlišování mezi podniky v oblasti poplatků může být odůvodněno povahou a obecnou logikou dotyčné úpravy. Vzhledem k tomu, že režim výjimky byl vytvořen právě za účelem řešení obtíží průmyslu kameniva v Severním Irsku, skutečnost, že pouze podniky usazené v Severním Irsku mohou uzavírat

závazky ohledně životního prostředí s orgány Spojeného království, vychází ze samotné povahy systému vytvořeného režimem výjimky.

- 76 V důsledku toho zastává Komise názor, že se nesetkala se závažnými obtížemi, ale naopak se nacházela v situaci, kdy byla na konci předběžné fáze s to dospět k závěru, že oznámená podpora je slučitelná se společným trhem.
- 77 Vedlejší účastnice se připojuje k vyjádření Komise a má za to, že první žalobní důvod není dostatečně přesný a jeví se jako nepodložený. V projednávané věci se nejedná o clo ani poplatky s rovnocenným účinkem, ani o diskriminační vnitrostátní zdanění.
- 78 Vedlejší účastník dodává, že výhody částečného osvobození ve výši 80 % nepožívají všechny podniky usazené v Severním Irsku. Tato výhoda se vztahuje pouze na podniky, které uzavřely a dodržují formální dohody, jejichž účelem je dosáhnout zlepšení souvisejících s cíli v oblasti životního prostředí. Dodržování dohod o životním prostředí totiž implikuje zvýšené prováděcí náklady, které jsou kompenzovány osvobozením, zatímco hospodářské subjekty usazené mimo Severní Irsko nejsou povinny takovéto náklady přebírat.
- 79 Navíc se obecný systém vnitrostátních příspěvků zavedený ve Spojeném království v této oblasti uplatňuje stejným způsobem jak ohledně domácích, tak i dovážených výrobků. S podniky usazenými v Irsku není tudíž zacházeno jinak než s podniky

usazenými ve Spojeném království, které nemusí přebírat náklady spojené se zlepšeními v oblasti životního prostředí a které nepožívají výhod plynoucích z částečného osvobození od AGL.

Závěry Tribunálu

– K přípustnosti prvního žalobního důvodu

⁸⁰ Komise i vedlejší účastnice především uvádějí, že první žalobní důvod musí být podle článku 44 jednacího řádu odmítnut jako nepřijatelný, neboť je příliš neurčitý a vnitřně rozporný. Není údajně jasné, z jakého ustanovení žalobkyně vycházejí ve své žalobě.

⁸¹ V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 21 statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí každá žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být natolik jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si svou obhajobu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně bez dalších podpůrných informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (usnesení Tribunálu ze dne 25. července 2000, RJB Mining v. Komise, T-110/98, Recueil, s. II-2971,

bod 23; rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2005, Chiquita Brands a další v. Komise, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 64).

- 82 Je nutno konstatovat, že použití výrazu „nebo“ v žalobě zřejmě znamená, že se žalobkyně alternativně dovolávají jednak porušení článků 23 ES a 25 ES, a jednak článku 90 ES.
- 83 Tyto údaje obsažené v žalobě byly ve smyslu čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu dostatečně jasné a přesné, aby Komisi umožnily připravit si obhajobu.
- 84 Na jednání žalobkyně upřesnily, že svým prvním žalobním důvodem chtějí uplatnit především porušení článků 23 ES a 25 ES, a podpůrně článku 90 ES.
- 85 Za těchto okolností je třeba první žalobní důvod považovat za dostatečně jasný a přesný ve smyslu čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu.
- 86 Zadruhé Komise uvádí, že argument žalobkyně, podle něž je AGL poplatkem s účinkem rovnocenným clu ve smyslu článku 25 ES, byl poprvé předložen ve stadiu repliky. Je proto nový, a tudíž byl předložen v rozporu s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu.

- 87 Podle judikatury je předložení nového žalobního důvodu v průběhu řízení zakázáno, ledaže se zakládá na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, jak to stanoví čl. 48 odst. 2 první pododstavec jednacího řádu (usnesení RJB Mining v. Komise, bod 81 výše, bod 24). Naopak žalobní důvod, který je rozšířením důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a který je s ním úzce spjat, je přípustný (viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 1999, Hubert v. Komise, T-212/97, Recueil FP, s. I-A-41 a II-185, bod 87 a citovaná judikatura, a usnesení RJB Mining v. Komise, bod 81 výše, bod 24).
- 88 V projednávané věci je třeba konstatovat, že článek 25 ES nebyl v žalobě přímo dovoláván. Skutečností nicméně zůstává, že žalobkyně v žalobě vytýkaly porušení článku 23 ES v rozsahu, v němž z nového režimu výjimky vyplývá daňová diskriminace. Je třeba připomenout, že podle čl. 23 odst. 1 ES je Společenství založeno na celní unii, která pokrývá veškerý obchod zbožím. Tato unie zahrnuje jednak zákaz všech vývozních a dovozních cel, jakož i všech poplatků s účinkem rovnocenným těmto clům mezi členskými státy, a jednak přijetí společného celního sazebníku pro obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. června 2007, Komise v. Itálie, C-173/05, Sb. rozh. s. I-4917, bod 27).
- 89 V důsledku toho článek 23 ES zakazující cla společně s článkem 25 ES zakazujícím poplatky s účinkem rovnocenným clům představují nutná doplňující se ustanovení vedoucí k celkovému zákazu (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 14. prosince 1962, Komise v. Lucembursko a Belgie, 2/62 a 3/62, Recueil, s. 813; Komise v. Itálie, bod 88 výše, bod 28 a citovaná judikatura, a ze dne 8. listopadu 2007, Stadtgemeinde Frohnleiten a Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, Sb. rozh. s. I-9643, bod 27 a citovaná judikatura). Tento argument tudíž představuje rozšíření dříve předloženého žalobního důvodu, a je proto podle čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu přípustný.

– K opodstatněnosti prvního žalobního důvodu

90 Z judikatury uvedené v bodě 57 výše vyplývá, že nedostatečná povaha přezkumu prováděného Komisí v průběhu předběžného přezkumného řízení naznačuje existenci závažných obtíží.

91 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že ačkoliv řízení upravené v člancích 87 ES a 88 ES ponechává Komisi určitý prostor při rozhodnutí o slučitelnosti režimu státní podpory s požadavky společného trhu, z obecné systematiky Smlouvy o ES vyplývá, že toto řízení nesmí nikdy vést k výsledku, který by byl v rozporu s konkrétními ustanoveními Smlouvy o ES (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 21. května 1980, Komise v. Itálie, 73/79, Recueil, s. 1533, bod 11; ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, Recueil, s. I-6857, bod 78, a rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2001, Weyl Beef Products a další v. Komise, T-197/97 a T-198/97, Recueil, s. II-303, bod 75). Tato povinnost Komise dodržovat soudržnost mezi články 87 ES a 88 ES a ostatními ustanoveními smlouvy o ES platí zejména tehdy, je-li cílem těchto ostatních ustanovení rovněž nenarušená hospodářská soutěž na společném trhu, jako je v projednávané věci případ článků 23 ES a 25 ES na jedné straně, anebo článku 90 ES na straně druhé, které mají za cíl zachovat volný pohyb zboží a soutěž mezi domácími a dováženými výrobky. Když Komise přijme rozhodnutí o slučitelnosti určité podpory se společným trhem, nesmí totiž přehlížet riziko narušení hospodářské soutěže na společném trhu jednotlivými hospodářskými subjekty. (rozsudek *Matra v. Komise*, bod 55 výše, body 42 a 43).

92 Komise tedy nemůže prohlásit za slučitelnou se společným trhem státní podporu, která některými ze svých podmínek porušuje jiná ustanovení Smlouvy o ES (rozsudek

ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, bod 91 výše, bod 78, a rozsudek Portugalsko v. Komise, bod 57 výše, bod 41). Krom toho musí Komise při rozhodování, zda je podpora slučitelná se společným trhem, zohlednit podmínky na trhu, včetně podmínek v oblasti zdanění (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 21. května 1980, Komise v. Itálie, bod 91 výše, bod 11, a Portugalsko v. Komise, bod 57 výše, bod 42). Z toho vyplývá, že podle systému Smlouvy o ES nemůže být podpora zavedena nebo schválena ze strany členského státu ve formě daňové diskriminace ve vztahu k výrobkům pocházejícím z jiných členských států (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 27. května 1981, Essevi a Salengo, 142/80 a 143/80, Recueil, s. 1413, bod 28).

⁹³ Podle judikatury Soudního dvora však legitimita určitých daňových osvobození nebo snížení daní, zejména tehdy, mají-li za cíl umožnit zachování výroby nebo podniků, které by bez těchto zvláštních daňových zvýhodnění nebyly nadále rentabilní z důvodu zvýšení výrobních nákladů, podléhá podmínce, že členské státy, které tyto možnosti využívají, je uplatňují nediskriminačním a neochranářským způsobem na dovážené výrobky, které se nacházejí ve stejných podmínkách (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 27. února 1980, Komise v. Francie, 168/78, Recueil, s. 347, bod 16; ze dne 30. října 1980, Schneider-Import, 26/80, Recueil, s. 3469, bod 9, a ze dne 18. dubna 1991, Komise v. Řecko, C-230/89, Recueil, s. I-1909, bod 12).

⁹⁴ Žalobkyně v podstatě uvádějí, že účinky nového režimu výjimky z AGL v Severním Irsku, jenž byl schválen Komisí v napadeném rozhodnutí, vedou k daňové diskriminaci, která představuje porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES, což způsobuje závažné obtíže.

- 95 Tribunálu tudíž přísluší zkoumat, zda údajná daňová diskriminace naznačuje existenci závažných obtíží, přičemž je třeba ověřit, zda byla Komise v rámci posouzení slučitelnosti dotčeného režimu podpory povinna zahájit řízení upravené v čl. 88 odst. 2 ES k přezkumu soudržnosti článků 87 ES a 88 ES buďto s články 23 ES a 25 ES, anebo s článkem 90 ES.
- 96 V tomto ohledu je třeba především konstatovat, že nový režim výjimky z AGL schválený napadeným rozhodnutím představuje jakožto osvobození od daně státní podpory ve smyslu článku 87 ES, což je ostatně mezi účastníky řízení nesporné.
- 97 Krom toho je třeba konstatovat, že v napadeném rozhodnutí Komise na tomto základě zkoumala osvobození od AGL s přihlédnutím k pokynům. V této souvislosti měla Komise za to, že AGL představuje stávající poplatek a že podmínky popsané v bodě 51.2 pokynů pro použitelnost takového poplatku podle bodu 51. 1 pokynů byly splněny. Komise poté uvedla, že podmínky stanovené pokyny, zejména podmínka týkající se platby významné části poplatku ze strany příjemců osvobození, byly splněny. Komise z toho dovodila slučitelnost výjimky z AGL se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.
- 98 Konečně je třeba uvést, což je ostatně rovněž nesporné, že otázka údajné daňové diskriminace vyplývající z domnělého porušení článků 23 ES a 25 ES nebo článku 90 ES nebyla pojednána v napadeném rozhodnutí, které se nezabývá uplatněním žádného z uvedených ustanovení.

- 99 Nelze však popřít, že nový režim výjimky zavedený v Severním Irsku a schválený napadeným rozhodnutím vede k tomu, že surové kamenivo vytěžené v Severním Irsku výrobci, kteří uzavřeli dohodu o životním prostředí, se zdaňuje ve výši 20 % sazby AGL (0,32 GBP za tunu), zatímco totožné výrobky dovážené z Irsku jsou zdaňovány plnou sazbou AGL (1,60 GBP za tunu). Z celkového obecného systému AGL, jakož i z režimu výjimky pro Severní Irsko schváleného napadeným rozhodnutím tudíž vyplývá, že jsou totožné výrobky zatěžovány různě.
- 100 Rovněž je třeba uvést, že výrobci kameniva usazení v Irsku nemohou podle právní úpravy Spojeného království uzavřít dohodu o životním prostředí, jak bylo vyloženo Komisí a Spojeným královstvím na jednání. Výrobci kameniva v Irsku nemají jiné možnosti, jak využívat osvobození od AGL, například prokázat, že jejich činnost je v souladu s úmluvami o životním prostředí, které mohou uzavírat výrobci kameniva v Severním Irsku.
- 101 Ostatně je třeba zdůraznit, že BAA ve své stížnosti tvrdila, že dotčený režim podpory má za cíl pouze zachování konkurenceschopnosti výrobců kameniva v Severním Irsku. BAA rovněž zdůraznila, že nový režim výjimky je s to významným způsobem narušit a ovlivnit obchod mezi členskými státy, a že v žádném případě nemůže být slučitelný se společným trhem podle článku 87 odst. 3 písm. c) ES.
- 102 Vzhledem k předchozímu je nutno uvést, že Komise, jelikož v napadeném rozhodnutí nepřezkoumala případnou daňovou diskriminaci mezi dotčenými domácími výrobky a výrobky dováženými z Irsku, nemohla na základě čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999

právoplatně přijmout rozhodnutí nevznášet námitky ohledně výjimky z AGL oznámené orgány Spojeného království.

- ¹⁰³ Za těchto okolností musí být napadené rozhodnutí zrušeno, aniž je nutno zkoumat ostatní žalobní důvody žalobkyň.

K nákladům řízení

- ¹⁰⁴ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- ¹⁰⁵ Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese tudíž vlastní náklady.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise K(2004) 1614 v konečném znění ze dne 7. května 2004 nevznášet námitky proti změně výjimky použitelné v Severním Irsku ohledně daně z kameniva ve Spojeném království se zrušuje.**

- 2) **Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené British Aggregates Association, Healy Bros. Ltd a David K. Trotter & Sons Ltd.**

- 3) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. září 2010.

Podpisy.